

ת"פ 10455/06/14 - מדינת ישראל נגד ג א

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 10455-06-14 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה מחלקה פלילית

נגד

הנאשם

ג א

ע"י עו"ד ויסאם עראף (סנגוריה ציבורית)

גזר דין

הרקע למתן גזר הדין וטענות הצדדים:

ביום 12.1.15 גזר בימ"ש זה את דינו של הנאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. כפי שפורט בגזר הדין מיום 12.1.15, ביום 1.6.14 שדד הנאשם את המתלוננת, כאשר ניסה לחטוף ממנה את תיקה, תלש את התיק מידה למרות התנגדותה וברח מהמקום.

במסגרת גזר הדין התחשב בימ"ש זה בטיעוני ב"כ הצדדים, בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, בהודאתו המלאה של הנאשם ובדבריו כי הוא מתחרט על מעשיו וכי הוא רוצה לשקם את עצמו ואינו רוצה לחזור ולבצע עבירות וכן בעונש הקבוע בחוק, חומרת נסיבות המקרה ומכלול הנתונים הקשורים למעשה ולמבצע העבירה, כפי שפורט בגזר הדין מיום 12.1.15. עוד התחשב בימ"ש זה במסגרת גזר הדין בהעדר עבר פלילי לנאשם ומצבו המשפחתי הקשה, כפי שפורט בתסקיר המבחן. כן הובא בחשבון הרקע הפסיכיאטרי של הנאשם והבעיות החברתיות והכלכליות עמן הוא מתמודד בשל תחלואה כפולה ממנה הוא סובל כאשר הוא נלחם בהתמכרות לאלכוהול וסובל מתחלואה נפשית בו בעת. הנאשם אף השתלב במהלך ניהול ההליך ובעת גזירת הדין במסגרות טיפוליות, שיתף פעולה עם שירות המבחן והביע נכונות להמשיך בהליך הטיפול.

בהתחשב בנתוני המקרה נקבע בגזר הדין שניתן ביום 12.1.15 מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, בהתחשב בנסיבות המיוחדות של הנאשם ובהמלצת שירות המבחן, כפי שפורט שם, נקבע כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם במקרה זה משיקולים של שיקום, זאת בצד העמדתו של הנאשם בפיקוח שירות המבחן. על כן, הועמד הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 24 חודשים וכן נגזר עליו מאסר מותנה ותשלום פיצוי למתלוננת.

ביום 20.5.15 הוגשה על ידי שירות המבחן למבוגרים מחוז חיפה והצפון בקשה לדיון מחדש בעניינו של הנאשם. בבקשה זו צוין כי לאחר מתן גזר הדין החל הנאשם לגלות קושי בשיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול עד לכדי הפסקת הגעתו למסגרת הגמילה. ניסיונות גורמי הטיפול לגייסו מחדש להליך הטיפולי לא צלחו והנאשם חזר לדפוסי התנהגות שקדמו להפנייתו ליחידה, כולל שתיית אלכוהול מופרזת. לאחר שיחה שהתקיימה עם הנהלת היחידה וגורמי הטיפול

הרלוונטיים, הנאשם חזר לטיפול הקבוצתי ולשיחות הפרטניות, אולם זמן קצר לאחר מכן חזר להפגין קושי בהגעה רציפה וחזר לשתיית אלכוהול באופן בעייתי.

בוועדת אבחון שהתקיימה בנוכחות נציגי שירות המבחן ביחידה לטיפול בהתמכרויות בטירת הכרמל, בה השתתפה גם אמו של הנאשם, בשל מצבו הירוד, הוחלט להפנות את הנאשם לטיפול אינטנסיבי במרכז יום למכורים. סוכם שעד לקבלתו במסגרת זו הוא ייתן בדיקות נשיפה על בסיס יומיומי, ימשיך בשיחות פרטניות וקבוצתיות וכן יהיה במעקב פסיכיאטרית היחידה. הובהר לו במהלך הוועדה מצבו המשפטי המורכב והצורך בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול. לאחר שבועיים במהלכם שיתוף פעולה, הנאשם לא הגיע לראיון הקבלה במרכז היום ובמקביל החל להעדר מחלק מהשיחות הפרטניות והמפגשים הקבוצתיים.

על כן, על רקע חוסר שיתוף הפעולה מצדו, הוחלט בתאריך 11.3.15 להפסיק את הטיפול בו במרכז העירוני לנפגעי התמכרויות. כמו כן, הוחלט להפנותו לאשפוז לטיפול גמילה במסגרת ייעודית לתחלואה כפולה בבאר שבע. תאריך הכניסה לטיפול שם נקבע ליום 17.5.15, בשל רשימת המתנה למסגרת זו. על רקע מצבו הקשה ועד לקבלתו לאשפוז נענה המרכז לאפשר לנאשם להגיע לקבוצת התמיכה, שיחה פרטנית אחת לשבוע ושתי בדיקות נשיפה שבועיות במסגרתם.

מהודעת שירות המבחן עולה כי בתאריך 16.4.15 הביע הנאשם בפני העו"ס המטפלת את חששותיו מפני קשייו במימון הטיפול שיידרש ממנו במהלך האשפוז במסגרת לתחלואה כפולה. בשיחה עמו עלתה האפשרות שיגיע יחד עם אמו, כדי לדון בנושא ולבחון אפשרויות לפתרון הבעיה הכספית. מאז השיחה המתוארת הנאשם ניתק את הקשר עם גורמי הטיפול ולא ניתן היה להשיגו טלפונית. גם בביקור בית שנערך על ידי מדריך היחידה הוא לא היה נוכח בביתו. בשיחה עם אמו מיום 28.4.15 היא דיווחה לגורמי הטיפול במרכז להתמכרויות כי הנאשם החל לטענתו לימודים במכללה במרכז הארץ. בתוך כך ובמהלך שיחה טלפונית הוא הודיע שאינו מעוניין יותר בטיפול וכי החליט לשקם את חייו בכוחות עצמו. שירות המבחן יצר קשר עם הנאשם אשר חזר והביע התנגדותו להמשיך בתהליך הגמילה. ניסיון נוסף לשוחח עמו בשלב אחר לא צלח.

לאור זאת, נוכח חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול המליץ שירות המבחן לקיים דיון מחדש בעניינו, על מנת לשקול את האפשרות של הפקעת צו המבחן.

במהלך הדיונים שהתקיימו בבקשה להפקעת צו המבחן, לאחר שהנאשם לא התייצב למספר דיונים שנקבעו ואף ניתן צו הבאה נגדו, עמד שירות המבחן על בקשתו להפקעת צו המבחן. בין לבין התברר לביהמ"ש כי ככל הנראה הנאשם לא התייצב לדיונים מאחר שהיה עצור לאחר שהוגש נגדו כתב אישום נוסף לבית המשפט המחוזי בירושלים, המייחס לו עבירה של שוד בחבורה ביחד עם נאשם נוסף וכן בקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים. יובהר כבר עתה כי בימ"ש זה מתעלם במסגרת גזר הדין הנוכחי מהתיק הנוסף, שכן הנאשם לא הורשע שם ועומדת לו חזקת החפות ועל כן אין מקום להביא בחשבון בגזירת דינו בתיק הנוכחי את התיק הנוסף שנפתח. עם זאת מצאתי לנכון לפרט את העובדות הנ"ל שהובאו גם בפני במהלך הדיון.

במהלך דיון שהתקיים בבקשה ולאחר קבלת עמדת שירות המבחן הפקיע בימ"ש זה את צו המבחן שהוטל על הנאשם, עקב חוסר שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן וניתוק הקשר עמם.

ב"כ המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם מאסר ממושך במסגרת מתחם הענישה שנקבע בגזר הדין שניתן ביום

12.1.15. נטען כי מדובר בשוד שבוצע בקורבן אקראית בעיבורה של עיר ובמזל המקרה הסתיים רק בפגיעות פיזיות קלות. נטען כי לאירוע זה יש השלכות על הביטחון האישי של הקורבן. נטען כי נסיבותיו האישיות של הנאשם והמלצת שירות המבחן הביאו את בית המשפט לסטות מהמתחם ההולם ולהסתפק בצו מבחן לצד מאסר על תנאי ופיצוי, אך כעת הנסיבות שהביאו את ביהמ"ש לסטות מהמתחם אינן קיימות עוד והתקוות לשיקום לא התממשו. הנאשם רמס כל הזדמנות שניתנה לו על ידי שירות המבחן וביהמ"ש ונטען כי אין זה המקום להטיל עונש של עבודות שירות, כאשר מדובר במי שנמצא תחת השפעת אלכוהול ומי שלא שיתף פעולה עם שירות המבחן.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע עונש בתוך המתחם שנקבע, בהתאם לנסיבות העניין, כאשר לא היה שימוש בכוח, לא היה תחכום ולא נגרם נזק מיוחד לקורבן. נטען כי המתחם שנקבע אינו מתאים לאדם במצבו של הנאשם. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם שסובל מבעיות נפשיות קשות מגיל צעיר מאוד ואף נזקק מדי פעם לאשפוזים פסיכיאטריים. נטען כי השילוב של בעיות פסיכיאטריות והתמכרות לאלכוהול הוא בעיה מאוד קשה וחרף זאת בחר הנאשם לשקם את עצמו ושיתף פעולה בהתחלה באופן מלא עם שירות המבחן. בשלב מסוים הוא הרגיש ששירות המבחן לא תורם לו ולכן הקשר הופסק. נטען כי עצם העובדה שהקשר עם שירות המבחן הופסק לא אומרת שהנאשם בחר לחזור לסורו. נטען כי היום הוא עדיין נקי ושומר על ניקיונו מאלכוהול, אינו משתמש בסמים, מקבל טיפול תרופתי בזמן וניתן לומר במובן מסוים כי השתקם.

עוד טען ב"כ הנאשם כי בגין האירוע נשוא כתב האישום הנאשם שהה במעצר קרוב לחודשיים ומדובר בחווייה קשה וטראומטית עבור אדם במצבו הנפשי, במיוחד כאשר מדובר באדם שנכנס למעצר בפעם הראשונה. נטען כי לנאשם אין הרשעות קודמות וקיים חשש שכניסתו לבית הסוהר עלולה לדרדר את מצבו. מבוקש להטיל עליו עונש מאסר של 6 חודשי עבודות שירות ופיצוי למתלוננת בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה. ב"כ הנאשם הפנה את ביהמ"ש לפסיקה שבה ביהמ"ש הסתפק בעונשים של עבודות שירות.

הנאשם בעצמו אמר שהוא מצטער וכי חיוו הם רק סבל. טען שלא ידע איך להשתקם בעצמו וניסה בכל מיני מקומות. טען שעבר טראומה קשה בגיל 13. טען שהוא עובד היום בסופר קרוב לבית וקשה לו מאוד. מצבו הנפשי אינו טוב. הוא לוקח כדורים אך אין תרופה ידועה. הוא שורד וסובל כל כך הרבה שנים. טען כי אין זה מטבעו לתקוף אנשים והוא לא בעד אלימות. היה שתי בעת ביצוע העבירה ולא התכוון לגרום לנזק לקורבן העבירה. טען שבשירות המבחן היו צעקות או לפעמים עשו ממנו צחוק והוא התחיל לשתות והיחסים התדרדרו, אך היה נקי במשך תקופה ארוכה כאשר טופל שם. הנאשם טען שיהיה לו מאוד קשה להיכנס לכלא ולא יוכל לעמוד בזה. טען שמצבו מתדרדר כל יום.

דין:

כפי שצוין, במסגרת גזר הדין שניתן ביום 12.1.15 בתיק זה התחשב בימ"ש זה בטיעוני ב"כ הצדדים לגבי נסיבות העבירה ונסיבותיו של הנאשם, בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, בהודאתו המלאה של הנאשם ובדבריו כי הוא מתחרט על מעשיו וכי הוא רוצה לשקם את עצמו ואינו רוצה לחזור ולבצע עבירות וכן בעונש הקבוע בחוק, חומרת נסיבות המקרה ומכלול הנתונים הקשורים למעשה ולמבצע העבירה, כפי שפורט בגזר הדין מיום 12.1.15. עוד התחשב בימ"ש זה במסגרת גזר הדין הקודם בהעדר עבר פלילי לנאשם ומצבו המשפחתי הקשה, כפי שפורט בתסקיר המבחן. כן הובא בחשבון הרקע הפסיכיאטרי של הנאשם והבעיות החברתיות והכלכליות עמן הוא מתמודד בשל תחלואה כפולה ממנה הוא סובל כאשר הוא נלחם בהתמכרות לאלכוהול וסובל מתחלואה נפשית בו בעת. הנאשם אף השתלב במהלך ניהול ההליך ובעת גזירת הדין במסגרות טיפוליות, שיתף פעולה עם שירות המבחן והביע נכונות להמשיך בהליך הטיפול.

בהתחשב בנתוני המקרה, נקבע בגזר הדין שניתן ביום 12.1.15 מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, בהתחשב בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם ובהמלצת שירות המבחן, כפי שפורט שם, נקבע בגזר הדין הקודם כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם במקרה זה משיקולים של שיקום, זאת בצד העמדתו של הנאשם בפיקוח שירות המבחן. על כן, הועמד הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 24 חודשים וכן נגזר עליו מאסר מותנה ותשלום פיצוי למתלוננת.

כפי שצוין ולמרות ההזדמנות שניתנה לנאשם, ועל אף שהוזהר מאפשרות שלא ימלא אחר הוראות גורמי הטיפול, לא שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן והגורמים המטפלים ועל כן הופקע צו המבחן וכעת יש לגזור את דינו.

כאמור, נקבע כי במקרה זה מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל. אין מדובר במקרה שנמצא ברף העליון של עבירות השוד וגם רף האלימות שננקטה הינו נמוך יחסית ומדובר במקרה אחד, ככל הנראה ללא תכנון מוקדם.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וכן הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה פורטו בגזר הדין הקודם וכן השיקולים לעניין קביעת מתחם העונש ההולם.

בסיכומי של דבר, בהביאי בחשבון את כל הנסיבות שפורטו בגזר הדין הקודם, ובשל העובדה שהנאשם לא עמד בצו הפיקוח ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן והגורמים המטפלים, אינני מוצא לנכון להטיל עליו עונש אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

בנסיבות העניין, אני גוזר על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 8.6.14 ועד ליום 8.7.14.

יתר רכיבי העונש שנגזרו על הנאשם בגזר הדין שניתן ביום 12.1.15 שעניינם 10 חודשי מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה יישארו בעינם, כפי שנקבע בעבר בגזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב חשוון תשע"ו, 25 אוקטובר 2015, במעמד הנאשם, ב"כ הנאשם וב"כ המאשימה.

ר' שפירא, ס. נשיא